

душки-ты една о другъ. *ib.* 70 р. 83. 2) шелестъ листьевъ: Ротрие-реше на всяко листаво шумтеніе. *P. A.* 94. 3) журчаніе воды: Брызо-то теченіе на рѣчица-тѣправи едно тихо шумтеніе. *Ч.* 37.

Шумъ с. ж. шумъ: Малко по надалечь са чува, като изъ подъ земята, единъ продължителенъ шумъ, кой са смѣсва съ тънко-то шумоленіе на листъето отъ дърветата. *Зк.* 132. Надалечь отъ шумове-тѣ на столичный градъ, Пушкинъ прибираше чисто народно градиво за пѣсни. *Л. Д.* 1875 р. 55. Шумѣть съ членомъ.

Шумѣхъ ил. дл. шумлю: Сега азъ свирвамъ и моитъ наколници захванѣть отъ вѣнъ да викатъ и да шумятъ (*zu stürmen und zu hasselieren*).

P. H. 45. Шумихъ ил. св. зашумлю: Шумка шумка, и азъ бѣжъ. *Ч.* 211.

Шупаръ с. ж. боровъ: Омыслилъ ся, като шупаръ преди коледа. *Ч.* 202.

Шупе (*chubbè pour chubhet, s. a. Doute, scrupule, soupçon*) с. с. подозрѣніе, сомнѣніе: Нѣ когато чухъ, че Лулчу извѣршилъ това, за кое азъ се имахъ шупе, азъ не можихъ вече да чакамъ. *Зк.* 150. Сумнѣва—сомнѣніе, шупе, гузентъ. *Сб.* 120. Шупелия* (*chubheli, adj. a. turc. Douteux, incertain*) пр.: сомнительный; виноватый: Гузень—виновенъ, шупелия, кабахатлия. *Кн.* 23.

Шупла с. ж. поздря у сыра; у хлѣба: Шюпилъ е, като шупла (Не е прокопсалъ). *Ч.* 243.

Шуплекъ с. ж. хорошо поднявшійся пирогъ изъ кукурузной муки.

Шуплестъ пр. поздреватый: Но тие (диваці) не Ѣдатъ оная шуплеста земя, напр. варѣть, тебишпрѣть и пр. *З.* 167.

Шупливина с. ж. проницаемость, скважность.

Шупливица с. ж. гнилая: Що съ фалишъ яблонище бре шупливице. *М.* 21.

Шупливъ пр. червивый, гнилой, пустой: Два орѣха шупливы, и четыри лешника а тые гранивы. *Ч.* 150. Шюпливи-ти зѣби у врѣмѧ трѣбува да ся очистять и напѣлнить. *Л. Д.* 74 р. 64. Има много яблъкъ извѣнъ гладкы и червены, а извѣтрѣ шупливи! *ib.* р. 92. Голѣмо дупе шупливо срѣце. *Ч.* 143. Това ся осланя на шупливы прѣразсѫденія и нераѣборіи. *Л. Д.* 1871 р. 169.

Шуплица с. ж. дырочка: У всякой дори и у най-набитъ и най-ягѣ камыкъ има безбройны дупчицы, кои-то ся наричатъ шуплицы. *Л. Д.* 72 р. 233. Растеніе-то поизва хранителны-ты частицы съ тѣнки-ты жилици на корени-ти си и съ ситны-ты шуплицы (*поры*) въ листата си. *ib.* 1873 р. 266.

Шупижъ ил. св. подымусь (о тѣстѣ), вздуюсь, пузырюсь: Пластьть отъ мокроты вѣзъ лице-то на мясо-то пропуща въдуха и до-